

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 1.

Januar

1916.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne Januar, Februar og Marts gaar Solen om Fredag Aften ned som følger:

Januar:		Februar:		Marts:	
Den 7. Kl. 3.51	Den 4. Kl. 4.45	Den 3. Kl. 5.43	Den 7. Kl. 3.51	Den 4. Kl. 4.45	Den 3. Kl. 5.43
.. 14. .. 4.02	.. 11. .. 5.00	.. 10. .. 6.00	.. 21. .. 4.16	.. 18. .. 5.16	.. 17. .. 6.14
.. 21. .. 4.30	.. 25. .. 5.30	.. 24. .. 6.28	.. 28. .. 4.30	.. 31. .. 6.42	.. 31. .. 6.42

Fra Rusland.

Br. J. T. Böttcher, der forestaar vor Mission i Rusland, har gjenueंगाaet haarde Prøvelser i det sidste Aars Tid. Siden Krigens Udbrud i 1914 har vor Missionsvirksomhed der i Landet delvis været forbudt og i den sidste Tid helt forbudt. De fleste af vore Prædikanter er enten bleven fængslede eller ogsaa landsforviste.

Eftent Br. B. er amerikansk Borger, blev han alligevel fængslet for godt tre Maaneder siden. Alle hans Papirer blev frataget ham, og det saa mennekelig set ud til, at den amerikanske Konsul intet kunde udrette for at faa ham fri. I bedste Fald mente Konsulen, at det kun kunde ske paa den Betingelse, at Br. B. straks maatte forlade Landet.

Br. B. og jeg har stadig vekslet Breve, men i de sidste tre Maaneder har al vor Korrespondance været afbrudt. I den Tid er der bleven opsendt mange Bønner for Br. B., og dette gjælder sikkert ikke mindst Rusland, hvor vore fjære Soffeude følte, hvilket Tab det vilde være for Sagen der,

om Br. B. blev udvist af Landet. Det glædede mig derfor meget, da jeg forleden endelig modtog et Brev fra Br. Böttcher. I dette Brev, der er dateret den 16de November, skriver han bl. a.:

„Da jeg ikke har hørt noget fra dig i lang Tid, synes jeg, at jeg maa skrive til dig igjen. I forrige Age fik jeg alle mine Papirer tilbage, og jeg er nu atter fuldstændig fri. Jeg sendte et Telegram til Br. Daniells for at meddele ham, at jeg var sat i Frihed og vil blive her. Jeg er vis paa, at det er Herren, som har gjort dette. Da Br. Reinke besøgte vor Ambassadør, blev det ham meddelt, at jeg kunde blive fri kun paa den Betingelse, at jeg rejste ud af Landet; men nu er vi alle saa lykkelige over, at der ikke blev stillet nogen som helst Betingelser, da mine Papirer blev tilbagesendt til mig. Jeg ved, at Gud har hørt vore Bønner. Brøderne kunde ikke forestaa, hvorledes jeg skulde kunne rejse netop nu, og jeg kunde ikke indse, at jeg skulde forblive under Indskrænkningerne fra Politiets Side. Herren var i Stand til at hidføre en Vending i Sagen, og det gjorde han. Vær saa venlig at sende denne Meddelelse videre til Br. Conradi eller Br. Dail, hvis du kan. Jeg skriver til dem, men de faar ingen af mine Breve. Jeg faar Post fra Amerika, men ingen fra Br. Conradi.“

Herren er den samme trofaste Gud, som han altid har været. Fordum paavirkede han Kongers og Fyrsters Hjætte; det samme gjør han nu. Han er sine Løfter tro. Lad os bede meget for Br. Böttcher og den gode Sag i Rusland!
J. C. Raft.

Køperbit og Studesnæs.

En Tid er hengaaet, siden vore Troesfjofende har hørt noget fra os gjennem „Missionsforetællinger“. Vi glæder os ikke desto mindre over at have Del i Herrens afluttende Værk paa Jorden og end mere over at erfare, at Budsfabet ogsaa her har Fremgang. Jordbunden er haard, og det tager Tid, før Sæden vokser. Hidtil er i alt fem bleven dobt og forenet med os.

Vi har organiseret en Sabbatskole med 12 voksne Medlemmer. Senere er ogsaa en Børnesabbatskole organiseret. Efter en Del Banfeligheder er det lykkedes at faa Børnene fri for Skolegang om Sabbaten. Foruden Undervisningen i Sabbatskolen modtager Børnene Religionsundervisning hver Onsdag.

Modstanden fra Fjendens Side har vedvaret. Dette giver os mere Haab. Vore Troesfjofende her deler vore Sorger og Glæder, og det er os kjær at samarbejde med dem. To Søstre arbejder flittigt med Salg af Midvinternumret.

Efter en Del Overvejelse paabegyndte jeg ogsaa Møder i Studesnæs i Juli. Søster Randi Andersen har siden Oktober været mig til stor Hjælp, særlig i Studesnæs, hvor hun nu bor. Efter Nyaar tænker vi at begynde en Række Møder paa et mindre Sted. Lad os alle være ved godt Mod, selv i Trængsel; „thi Herren gaar foran eder, og Israels Gud slutter eders Tog“. Ef. 52, 12. Det styrker os at vide, at vi har Troesfjofende, som beder for Sagens Fremme. Vi ønsker alle vore Medarbejdere og Troesfjofende et velsignedt Nyaar. Tak for godt Samarbejde i det Aar, som ligger bag os. L. J. Stene.

Fra Trondhjem og Omegn.

Br. A. C. Nærem, der har virket i Trondhjem og Omegn i tre Aar, er nu flyttet til Fredrikstad for at optage ny Virksomhed dersteds. Hans opofrende Arbejde i Menigheden saavel som paa de offentlige Møder, gjør, at hans Portret føles som et Savn.

Br. Nærem begyndte Virksomheden i Trondhjem den 16de Oktober 1912 med Søster Ringvold som Bibelarbejder og udførte et frugtbringende Arbejde til Sjæles Frelse. Den 16de Juni 1914 flyttede Br. Nærem og Hustru tilligemed Søster Ringvold til Løndager for at optage Virksomhed paa den nye Grund, som ikke før har været besøgt af vore Præ-

dikanter. Senere flyttede han til Stjordalen, hvor han holdt Møder i Telt. Undertegnede tilligemed flere havde den Glæde at være indbudt til Broder og Søster Nærens gæstfrie Hjem og overværede to Møder om Sabbaten. Vi havde ogsaa Anledning til at være til Stede ved Søndagsmødet. Teltet var fyldt med Tilhørere, som hungrede efter Livets Brod, og Interessen steg, efterhaanden som de dyrebare Sandheder blev fremholdt for dem. Frugten af Sandhedens Sæd, som saaledes er bleven saet under Opforelse og Moje paa Vandringen fra det ene Sted til det andet, er et Antal af 42 Medlemmer, hvoraf flere er ude i Kolportagen. Vi takker Herren, fordi det er hans Værk at lede Syndere til Gud igjennem sine Tjenere.

Sabbaten den 9de Oktober 1915 samledes Menigheden til et større Møde under Br. Nærens Ledelse i Trondhjem. Alle udenbys boende Søfjofende tilligemed en Del fremmede var indbudt, og flere udtalte sin Glæde over Sammenkomsten. Ungdomsforeningen præsterede ogsaa sine forskjellige gode Opgaver til fælles Opbyggelse. Det er vort inderlige Ønske, at Sandhedens dyrebare Sæd maa finde god Jordbund ogsaa i den nye Arbejdsmark og bære herlige Frugter til Indhøstningens store Dag. Trondhjem, den 6te December 1915. Silda Lothe.

Fra Gaass, Nordland.

Det kunde maatte interessere Søfjofende at høre lidt fra en af Verne i Nordishavet. Vi er en liden Gruppe Sabbatsholdere her, som venter paa vor kjære Frelsers Komme, og i Ventetiden forsøger vi at bringe Budsfabet ud til Slægt, Venner og Naboer heromkring. Vi har ogsaa bragt en hel Del Litteratur opover blandt Finnmarksbefolkningen og til rejsende Fiskere. Vor Bøn er stadig, at Gud maa vande den udsaaede Sæd til mange Sjæles Frelse paa den store Dag. Om vi end har mødt Modstand og afvisende Svar i de mange Hjem, vi har besøgt, saa har Gud givet os Frimodighed til at fortsætte, og det har bragt os megen Velsignelse, og vi er bleven mere hærdet til at staa i Kampen mod Ondskabens Hær. Enkelte Steder mærkes der en Længsel efter Sandheden. Maatte Gud ved sin Ånd virke paa disse Sjæle og lede dem frem paa Sandhedens Vej! Vi har forsøgt at virke med Br. Raftis Traktatrække og vil fortsætte dermed. Det er meget

vanføleligt for os at sprede Litteratur, da vi bor paa en Ø langt fra Folk; men vi vil gjøre, hvad vi kan. Sabbaten den 27de November besøgte min Hustru og jeg to Søstre, som tilhører vor Menighed. De bor ca. fem Mil herfra. Den ene er døbt, og den anden vil blive det ved første Lejlighed. Vi benyttede Tiden, medens vi var der, til at betragte Guds Ord og opmuntre hverandre til at blive tro i alle Maader til Forløsningens Dag. Jeg har det Haab, at ogsaa deres Mænd snart vil forene sig med os. Disse Søskende onskede ogsaa at være med til at bringe Budskabet ud til Naboerne, og i dette Tjemed blev der bestilt 80 Eksemplarer af Midvinternuret. Der er endvidere blevet ordnet med Sabbatsskolen og andre Ting, som kunde være til Opmuntring for disse trofaste Søstre. Maatte Gud velsigne dem, saa Lyset ogsaa der kan skinne til Vejledning for dem, som er i Mørke. En hjertelig Hilsen til Søskende fra Gaasø Menighed.

Gaasø, den 6te December 1916.

M. Edvardsen.

lovende faar Lov til at passe paa Teltene og ellers være behjælpelig ved en Virksomhed med et Telt. Lad os aldrig hige efter forfængelig Ære!
L. S. Christian i „Missionsøren“.

Vind fra Vidnesbyrdene om Sabbatshelligholdelse.

(Udtog af „Vidnesbyrd til Menigheden“, 6te Bind, Side 353—360.)

I selve Indledningen til det fjerde Bud siger Herren: „Kom i Hu.“ Han vidste, at paa Grund af mangehaandede Betyrninger og Besværligheder vilde Mennesket blive fristet til at unddrage sig fra at opfylde Budets Fordring i fuld Udstrækning og glemme dets hellige Betydning, og derfor sagde han: „Kom Sabbatens Dag i Hu, at du holder den hellig.“ 2 Mos. 20, 8.

Hele Ugen igjennem bør vi have Sabbaten i Tante og berede os for at holde den efter Budet. Vi skal ikke holde Sabbaten blot som et Loupaalæg; vi maa forstaa dens aandelige Forhold til alle Livets Gjøremaal. Alle, der anser Sabbaten som et Tegn mellem sig og Gud, at han er den Gud, som helliger dem, der vil leve efter hans Herredømmes Principper, vil daglig overholde hans Riges Love, og deres Bøn vil daglig være, at Sabbatens Hellighed maa hvile over dem. Hver eneeste Dag vil de være i Kristi Samfund og vil udvise hans Karakters Fuldkommenhed. Daglig vil deres Lys skinne for andre i gode Gjæringer.

I alt, som vedrører Guds Verks Fremgang, maa de første Sejre opnaaes i Hjemmet. Sabbatsforberedelsen maa begynde der. Gjennem Ugen bør Forældre komme i Hu, at Hjemmet er den Skole, hvori deres Børn skal opdrages for de himmelske Boliger. Lad deres Ord være, hvad de bør være. Intet Ord, som deres Børn ikke har hørt af at høre, maa undslippe eders Læber. Hold Sindet fri for Ophidselse. Lev gennem Ugen som for den hellige Guds Raad, der har betroet eder Børn til at opdrage for ham. Hav Omsorg for den lille Menighed i eders Hjem, saa at alle om Sabbaten kan være beredte til Gudstjenesten i Herrens Hus. Sæg hver Morgen og hver Aften eders Børn frem for Herren som hans dyrefjorte Ejendom. Vær dem, at det er deres højeste Pligt og Privilegium at elske og tjene Gud.

Hvem er den største?

Dette Spørgsmaal opstaar meget let hos os Mennesker: Hvem ejer mest, hvem ved mest, hvem kan mest, hvilken er den største, hvilket Arbejde er det mest ærefulde, hvilken Rang er den højeste osv. osv.? Som Kristne skal vi vogte os for disse Tanker. De kommer ikke fra Herren og føder ikke noget godt af sig. I Sabbatsskolen, i Menigheden, i Hjemmet og i Missionen bør vi ikke lade disse Tanker raade. Det er ikke ret f. Eks., at en Menighed roser sig af, at den betaler mere Tiende end en anden, eller at en Broder er stolt over, at han giver mere til Guds Sag end andre.

Eller for at omtale et andet Tilfælde. Der staar en Flok Elever ved Skolens Slutning. Den ene anmodes om at hjælpe til i en Teltvirksomhed, en anden anbefales til Bibelarbejdet, den tredje bedes om at lægge Bøger. Skal nu den, som sættes til at passe paa et Telt, maaske til at holde et enkelt Møde nu og da, mene, at han foretrakkes fremfor de andre? Er det en større Gjærning end at være Kolportør? Vi mener det rigtignok ikke. Vi ved, at Missionsstyrelsen ofte tager de mest paalidelige og lovende til at kolportere, hvorimod de mindre

Forældre bør paase, at deres Andagt i Hjemmet bliver til en Lærdom for Børnene. Strikstæder burde oftere være paa deres Læber, særlig saadanne, som bereber Hjertet til Guds Tjeneste. De dyrebare Ord bør ofte gjentages: „Run for Gud vær stille, min Sjæl! thi af ham er min Forventning.“ Sal. 62, 6.

Naar Sabbaten ihukommes paa denne Maade, vil det timelige ikke faa Lov til at gjøre Indgrib i det aandelige. Ingen Gjerning, som tilhører de seks Arbejdsdage, vil da blive udsat til paa Sabbatsdagen. Man vil ikke saaledes opbruge sine Kræfter gennem Ugen, at man paa den Dag, da Herren hvilede og vedertvøgede sig, er for træt til at deltage i hans Tjeneste.

Skjønt Forberedelsen til Sabbaten bør foregaa gennem hele Ugen, saa bør Fredag særlig være Forberedelsesdagen. Herren sagde ved Moses til Israels Børn: „I Morgen er det Sabbat, Helligheds Hvile for Herren; hvad I vil bage, det bager, og hvad I vil koge, det koger; men alt det, som bliver tilovers, skal I lade ligge i Forvaring for eder til Morgen.“ 2 Mos. 16, 23; 4 Mos. 11, 8. Der var noget for Israels Børn at gjøre med det himmelske Brød, og Herren paalagde dem at udføre dette Arbejde om Fredagen, paa Beredelsens Dag. Dette var for at prøve dem. Gud ønskede at se, om de vilde holde Sabbaten hellig eller ikke.

Denne Undervisning fra Jehovas Læber er til vor Bekærelse. Bibelen er en fuldkommen Leder, og dersom man læser den under Bøn og med villige Hjerter til at forstaa, behøver ingen at tage fejl i dette Spørgsmaal. . . .

Lad Forberedelserne til Sabbaten blive fuldførte om Fredagen. Se til, at alt Løj er i Orden, og at al Madlavning bliver gjort; bærst eders Skotoj og tag eders Bade. Det er muligt at gjøre dette; dersom I gjør det til en Regel, saa kan I gjøre det. Sabbaten maa ikke anvendes til Zstandjættelse af Løj, til Madlavning, Fornøjelse eller nogen anden timelig Beskjæftigelse. Lad alt verdsligt Arbejde og alle verdslige Klæde blive lagt til Side, før Solen gaar ned.

Vi bør omhyggeligt tage Vare paa Sabbatens Begyndelse og Slutning. Husk paa, at hvert Øjeblik er hellig Tid. Hvor som helst det er muligt, bør Arbejdsgivere lade deres Arbejdere have Tiden mellem Fredag Middag og Sabbatens Indtrædelse fri. Giv Arbejderne Tid til at forberede sig, saa

de kan byde Herrens Dag velkommen med Ro i Sindet. Dette vil ikke paaføre eder noget Tab, ikke engang i timelig Hensende.

Der er en anden Ting, som bør ihukommes paa Beredelsens Dag; paa den bør al Uenighed mellem Søskende fjernes, hvad enten det er i Familien eller i Menigheden. Lad al Bitterhed, Brede og Ondskab blive fjernet fra eders Sjæle. I Udmygghed bør I „bektende Dvertredelserne for hverandre, og bede for hverandre, at I kan læges“. Jak. 5, 16.

Før Sabbaten begynder, bør saavel Tankerne som Legemet ophøre med timelig Beskjæftigelse. Gud har sat Sabbaten ved Slutningen af de seks Arbejdsdage, for at Menneskene kan standse og overveje, hvad de gennem Ugen har opnaaet med Hensyn til Beredelse for hint rene Kongerige, hvor ingen Dvertreder kan komme ind. Vi bør hver Sabbat holde Regnskab med vore Sjæle og Ise, om den Uge, som er afsluttet, har bragt os aandeligt Tab eller Gevinst.

Det betyder evig Frelse at holde Sabbaten hellig for Herren. Gud siger: „Dem, som ærer mig, vil jeg ære.“ 1 Sam. 2, 30.

Sabbaten i Hjemmet.

Før Solnedgang bør alle Familiens Medlemmer samles for at læse Guds Ord, synge og bede. Her trænges der til en Reform, thi mange har været forsømmelige paa dette Punkt. Vi behøver at bektende baade overfor Gud og hverandre. Vi bør begynde forfra og træffe særskilte Foranstaltninger for, at hvert Medlem af Familien kan være forbedret til at ære den Dag, som Gud har velsignet og helliget.

Tilbring ikke Sabbatens hellige Timer i Sengen. Om Sabbatsmorgen burde Familien være tidlig oppe. Dersom de staa sent op, vil der være megen Forvirring og Hastværk med at faa Frokosten færdig og komme til Sabbatsskolen; der opstaa Træulhed, man farer omkring og bliver utaalmodig. Paa denne Maade kommer vanhelligede Følelser ind i Hjemmet. Naar Sabbaten paa denne Maade vanhelliges, bliver den kjedsommelig, og i Stedet for at glæde sig til dens Komme gruer man for den.

Til Sabbaten bør vi ikke tilberede mere rigelige Maaltider og flere Retter end paa de andre Dage. I Stedet for dette bør vor Kost være mere enkel, og der bør spises mindre, for at Tanken kan være klar og bedre i Stand til at fatte de aandelige Ting. Forvisning iløver Hjernen. Man kan høre de

dyrebareste Ord uden at vurdere dem, fordi Sindet er sløvet ved upassende Føde. Ved Forspisning om Sabbaten har mange vanæret Gud mere, end de tror.

Medens man bør undgaa at tillave Mad om Sabbaten, er det ikke nødvendigt at spise kolde Retter; naar Vejret er koldt, kan man opvarme det, som blev tilberedt Dagen i Forvejen. Gjør Maaltiderne enkle, men velsmagende og tiltalende. Sæt noget frem, der vil blive betragtet som en Nydelse, noget, som Familien ikke har hver Dag.

Lad Børnene tage Del i Familieandagten. Lad dem alle tage deres Bibler med og lad hver af dem læse et Vers eller to. Syng derpaa en kjendt Salme og hold Bøn. I dette Bømed har Kristus givet os et Mønster. Herrens Bøn var ikke bestemt til at skulle gjentages kun som en Form, men blev givet for at vise, hvordan vore Bønner bør være — enkle, indtrængende og indholdsrige. Fortæl Herren paa en ligefrem Maade din Trang og udtaal din Taknemmelighed for hans Misfiondhed. Paa denne Maade indbyder du Jesus som en velkommen Gæst til dit Hjem og dit Hjerte. Ved Familieandagten hører lange Bønner angaaende fjernliggende Ting ikke hjemme. De gjør Andagtsstunden trættende i Stedet for, at den bør betragtes som en Forret og en Velsignelse. Gjør Bønnestunden til en Kilde til Interesse og Glæde.

Sabbatsfolen og Modet optager kun en Del af Sabbaten. Den Tid, som Familien faar tilovers, kan gjøres til den mest hellige og højtidelige Stund af hele Sabbaten. Meget af denne Tid bør Forældrene tilbringe sammen med deres Børn. I mange Familier overlader man det til de yngre Børn selv at skaffe sig Udspredelser, som de bedst kan. Naar Børnene lades alene, bliver de snart urolige og begynder at lege, eller de giver sig af med at gjøre Fortrød. Saaledes faar Sabbaten ingen hellig Betydning for dem.

Naar Vejret er smukt, bør Forældre gaa med deres Børn ud paa Marken eller i Skoven, hvor de, omgivne af Naturens Skjønhed, kan fortælle dem, hvorfor Sabbaten blev indstiftet. Fortæl dem om Guds store Skaberværk. Fortæl dem, at da Jorden kom fra hans Haand, var den hellig og skøn. Hver Blomst, hver Busk og hvert Træ svarede til Skaberens Henfsigt. Alt, hvad Ojet kunde se, var smukt og fyldte Sindet med Tanker om Guds Kjærlighed. Hver Lyd var Musik, i Harmoni med Guds Røst. Forklar dem, at det var Synden, som

fordærvede Guds Værk, at Torne og Tidsler, Sorg, Smerte og Død alt sammen er Følgen af Ulydighed mod Gud. Vis dem, at Jorden, skjønt den er fordærvet af Syndens Forbandelse, endnu aabenbarer Guds Godhed. De grønne Marker, de høje Træer, det liflige Sollys, Stjerne, Duggen, Nattens højtidelige Stilhed, Stjernehimlens Herlighed og Maanen i sin Skjønhed — alt bærer Vidnesbyrd om Skaberens. Ikke en Regndraabe falder, ikke en Lysstraale spredes over denne utaknemmelige Verden uden at vidne om Guds Overbærenhed og Kjærlighed.

Fortæl dem om Frelsens Vej — hvorledes Gud har elsket Verden saa højt, „at han har givet sin Søn den enbaarne, at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv“. Joh. 3, 16. Gjentag den skønne Beretning fra Bethlehems. Omtaal for eders Børn, hvorledes Jesus som Barn var lydlig mod sine Forældre og som ung trofast og arbejdsom, idet han bidrog til Familiens Underhold. Derved kan I lære dem at forstaa, at Frelseren kjender deres Prover, Vanskeligheder og Fristelser, deres Forhaabninger og Glæde, og at han kan sympatisere med dem og komme dem til Hjælp. Læs for dem fra Tid til anden de interessante Beretninger fra Bibelens Historie. Spørg dem, hvad de har lært i Sabbatsfolen, og læs sammen med dem den næste Sabbatslektie.

Lad ved Solens Nedgang Bønnens Røst og Salmesang afslutte de hellige Timer og bed Gud om at være nærværende hos eder gennem Agen med dens Sysler og Kyrdere.

Forældrene kan paa den Maade gjøre Sabbaten til Agens glædeligste Dag, hvilket den ogsaa skulde være. De kan lære deres Børn til at betragte den som en Fryd, som Dagen iblandt alle Dage, Herrens hellige og ærværdige Dage.

Jeg raader dig, min Broder og min Søster: „Kom Sabbatens Dag i Hu, at du holder den hellig.“ Om du ønsker, at dine Børn skal holde Sabbaten efter Voven, saa maa du undervise dem baade med Ord og Eksempel. Naar Sandheden indrives dybt i Hjertet, saa vil den aldrig helt udlettes; men aldrig helt undviges. De indtryk, man modtager i den unge Alder, vil vise sig senere hen i Livet. Omstændigheder kan indtræffe, saa at Børn og Forældre skilles; men saa længe de lever, vil den Undervisning, de modtog i Barndommen og Ungdommen, være dem en Velsignelse.

Solnedgangstabel for Nordnorge.

Januar til Maj 1916.

		Sammenlign	Varde	Tromsø	Svalbard og Fartstid	Østø	Handø
Sabb. 15. Januar	kl.	—	12	12	12 ⁴⁰	13 ²	21 ²
— 22. —	—	—	12	12 ²⁸	13 ³	23 ²⁸	24 ⁰
— 29. —	—	—	1 ⁰⁸	2 ¹¹	3 ²⁰	2 ⁵⁰	3 ⁴³
— 5. Februar	—	—	1 ⁵¹	2 ⁸¹	3 ⁰⁸	3 ³⁰	3 ⁴¹
— 12. —	—	—	2 ²⁹	3 ²⁸	3 ⁴⁰	4	4 ⁰⁴
— 19. —	—	—	3 ⁰³	3 ⁵⁸	4 ¹⁰	4 ²⁷	4 ³⁸
— 26. —	—	—	3 ³⁶	4 ²⁹	4 ³⁹	4 ⁵⁵	5 ⁰¹
— 4. Marts	—	—	4 ⁰⁴	4 ⁵⁸	5 ⁰⁵	5 ¹⁵	5 ²²
— 11. —	—	—	4 ³³	5 ²⁸	5 ³⁰	5 ⁴⁰	5 ⁴⁵
— 18. —	—	—	5 ⁰²	5 ⁵¹	5 ⁵⁶	6 ⁰²	6 ⁰⁹
— 25. —	—	—	5 ³¹	6 ¹⁹	6 ²⁵	6 ²⁸	6 ³²
— 1. April	—	—	6 ⁰¹	6 ⁴⁷	6 ⁵⁰	6 ⁵³	6 ⁵⁵
— 8. —	—	—	6 ³¹	7 ¹⁶	7 ¹⁸	7 ¹⁹	7 ²⁰
— 15. —	—	—	7 ⁰²	7 ⁴⁵	7 ⁴⁴	7 ⁴³	7 ⁴¹
— 22. —	—	—	8 ⁰⁵	8 ¹⁸	8 ¹⁵	8 ¹⁰	8 ⁰⁶
— 29. —	—	—	8 ¹⁴	8 ⁵¹	8 ⁴⁴	8 ³⁷	8 ³⁰
— 6. Maj	—	—	9 ⁰⁶	9 ⁵⁰	9 ¹⁵	9 ⁰²	9
— 13. —	—	—	10 ²⁷	10 ²⁷	10 ²²	9 ⁵⁴	9 ²⁸
— 20. —	—	—	12	11 ⁴¹	10 ⁴⁰	10 ¹⁰	10
— 27. —	—	—	12	12	11 ³⁵	11	10 ⁴⁵

Har vi gjort nok?

„Men ét gør jeg: forglemmende, hvad der er bagved, og rækkende efter det, som er foran, iler jeg mod Maalet, til det Aenodie, som hører til Guds Kald herovenfra i Kristus Jesus.“ Fil. 3, 14.

Der er kun én Ting, om hvilken Syvende-Dags Adventisternes Tanker og Energi skulde koncentrere sig — Guds Værks Juldendelse.

Et Middel til at gjøre dette ligger praktisk talt indenfor alle vore Medlemmers Rækkevidde, nemlig ved Udbredelsen af vor Litteratur. „Vore Blade bør udsprede af Mænd og Kvinder i alle Stillinger i Livet. Unge og gamle maa tage Del. Disse Skrifter viser, at alle Tings Ende er for Haanden.“ — C. G. White i A Call to Service, Side 2.

„Vore Blade bør spredes overalt. Deres Udbredelse bør forøges. Den tredje Engels Budskab bliver givet gennem Litteratur og gennem den levende Lærer. Du, som tror Sandheden for denne Tid, vaagn op! Det er vor Pligt nu at anvende ethvert muligt Middel til at hjælpe til med Sandhedens Forkyndelse. Hvor som helst man færdes, bør man lade sit Lys skinne. Man kan uddele Blade og Traktater til dem, man omgaaes, og tale et Ord ved enhver passende Lejlighed og med Bøn om, at den Helligaand maa gjøre Svæden frugtbar i

et eller andet Hjerte. Saadant Arbejde vil Gud velsigne.“ — Samme, Side 3.

Det siges her, at Litteraturen er bestemt som ét af Midlerne til at forkynde Budskabet, og at det andet Middel er Mennesker, som underviser om Sandheden. Enhver Syvende-Dags Adventist bør være en saadan Lærer. Maaske kan han ikke prædike, maaske heller ikke give Bibellessninger; men han kan tale et Ord nu og da om, hvad Sandheden har gjort for ham, og hvad Guds Kjerlighed betyder for Syndere. Han kan tale opmuntrende Ord, som vil hjælpe Menneskene i deres daglige Liv. Fremfor alt bør han leve et Liv, som vil være en stadig Prædiken for alle, som han færdes iblandt. Et gudsfrygtigt Liv over en mægtig Jndfyldelse. Ethvert Medlem i vort Samfund bør derfor benytte begge disse Midler til at forkynde det sidste advarende Budskab. Alle kan uddele saa mange Traktater, Blade og Bøger, som Anledningen tillader, og saa forøvrigt forkynde Sandheden ved Liv og i Tale.

Dette fører os tilbage til Spørgsmaalet: Har vi gjort nok for at frelse de Sjæle, som fortabes omkring os? Er vi tilfredse med de Bestræbelser, vi gjør? Sætter vi vor Takke og vor Energi ind paa at fuldføre det Værk, som Gud har betroet os? Og her er et andet Spørgsmaal, som kommer endnu nærmere: Er vi villige til, at Jesus skal maale vor Kjerlighed til ham med det Arbejde, som vi udfører for dem, som han gav sit Liv for, med de Bestræbelser, vi gjør for at frelse Sjæle? Vore Handlinger vil vise, hvor meget vi elsker ham.

C. W. Graham.

En Konsultation.

Bonnemødet holdt ojetsynlig paa at lugne hen, derfor blev en Del Læger budsendte.

Dr. Barfk udtalte: „Lad ingen faa komme ind i Sokalet, som ikke hver Gang vil tage aktiv Del paa en eller anden Maade.“

„Tag alle Negler bort. Loftet har jstæmt vor lyse, haabefulde Ungdom væk!“ mente Dr. Kolig.

Dr Teori sagde: „Moderne Psykologi godtgjor, at J følger et aldeles fejlagtigt System. Hvad J behøver, er en litterær Forening, der har et klassisk Tilfnit, og hvortil er knyttet en liden privat Scene.“

Dr. Nshed: „Na Snak! Gaa i Stand noget nyt og originalt til hvert Møde. Sørg for, at der huer Gang bydes paa Overraskelser!“

Nu talte Dr. Trofast indtrængende og alvorligt: „Hvor to eller tre er samlede i mit Navn der vil jeg være midt iblandt og velsigne; og hvor jeg er, der bliver Mødet meget velslyktet og kan aldrig hængne, langt mindre dø.“

De andre Doktorer taug.

Man tog imod Dr. Trofasts Raad og begyndte at bede mere og arbejde mere og leve mere med Jesus Kristus. Der kom straks nyt Liv ind, og nu frembyder Bønnemødet et prægtigt Eksempel paa Sundhed og Triosel. A. N.

En Drom.

En Guds Mand var bleven forjagt i Arbejdet for sin Mester, saa han fik Hjemme og ønskede at vandre hjem til Gud.

Da drømte han en Nat, at han virkelig var død og blev ført af Englene til den himmelfste Stad. Der inde mødte han en Mand, som han kjendte, og de gik sammen ned ad de gyldne Gader. Alle i Staden saa stedse i samme Retning, og da han gjorde lige saa, fik han Øje paa en Skikkelse, der var skjønnere end noget Menneske. Det var Frelseren selv.

Jesus tom nu hen til ham og gik affides med ham alene. Han pegede ud over Himlens Mure, idet han sagde: „Se derovre! Hvad ser du der?“

„Jeg synes, at jeg kan se den mørke Jord, som jeg kom fra,“ svarede Manden.

„Hvad ser du mere?“ spurgte Frelseren videre.

„Jeg ser Mennesker, der med Bind for Øjnene gaar ned ad en Skrænt imod et bundløst Dyb.“

„Sig mig nu,“ blev Herren ved, „vil du blive her oppe og nyde disse skjønnede Boliger allerede nu, eller vil du for en Tid vende tilbage til den mørke Jord og advare disse Mennesker, fortælle dem om mig og mit Rige og om den Hvil, der er beredt for Guds Folk i disse mine Boliger?“

Efter den Drom ønskede vor Broder sig aldrig mere bort herfra; men han ønskede, saa længe som han kunde, at fortælle Mennesker om Jesus og om Frelsen, som han beredte for alle Folk. (Udv.)

En pige, som er villig til at malke 6—8 Kjøer og hjælpe til ved forefaldende Arbejde, søges til 1ste Maj af Jacob Nørgaarden, Bramdrupdam, pr. Kolbing.

Dr. Jakob Øbegaard skriver: „Hemmeligheden til Fremgang i Kolportagen er megen Bøn til Gud. For Bøn bør være, at han, som har Magt til at bøje Hjerterne som Vandbætte, og som har blottet sin Arm for at stride for os, naar vi udfører hans Gjerning, maa sende mange af sine hellige Engle til at berede Vejen for Modtagelsen af vore Bøger. Naar jeg har gaaet ude i Distriktet, har jeg set en forunderlig Kraft aabenbaret i Arbejdet. Paa samme Tid som der er kommet nye Tanker til mig om bedre Fremgangsmaader, er ogsaa nye Arbejdsmetoder, der gjør Arbejdet lettere og er mere praktiske, kommet til mig. Om Pladsen tillod det, kunde der fortællles mange interessante Erfaringer fra Arbejdet i Bergen, hvor jeg havde mange gode Rapporter. Det hændte ofte, at jeg paa ét Sted fik flere Bestillinger. Gud har ogsaa rigelig velsignet Arbejdet paa de Steder, jeg har været i Hardanger saavel som i Stavanger. Her skal jeg nojes med at sige, at det gjennem det forlobne Aar ved Guds Naade er lykkedes mig at faa Bestillinger for ca. Kr. 12,000. Mit Hjerte er fyldt med inderlig Tak til Gud og med en Længsel efter en større Hengivenhed til at gjøre hans Vilje. Min Bøn er, at Guds rige Velsignelse maa hvile over dette Arbejde saavel som over enhver Gren af hans Værk. Du unge Mand eller Kvinde, der føler Kald til Herrens Gjerning, gaa ud og virk! Ved i London, og Herren vil betale dig aabenbare.“

Dødsanmeldelse.

Søster Kirsten Andersen, Holbæk, hensev stille og roligt den 15de November sidstleden. Dødsarsagen var Lungetuberkulose. Hun fødtes den 24de April 1862 i Dns Herred og blev døbt 1901 af Br. Clausen ved Aarsmødet i Odense. Hun saa paa Sygelejet i ca. fire Uger, men havde været svagelig i flere Aar. Hendes Mand og seks Børn overlever hende. Hun var flittig til at følge Møderne, og hendes højeste Klasse var at faa sin Mand og sine Børn med paa Livets Vej. Under tegnede talte i Hjemmet ud fra Ef. 57, 1. 2, da hun Tirsdag Aften den 16de November fortes til Kapellet. Søndag den 21de lagdes hun til Hvile paa Holbæk Kirkegaard. En stor Skare var fremmødt for at sige et sidste Farvel. Pastor Hansen talte i Kapellet over Ordet: „At dø er mig en Binding.“ L. J. Kirkehoffe.

:: Redaktionelt ::

Vort Missionsblad i Kina har den største Udbredelse af alle religiøse Tidsskrifter der i Landet. Følge sidst indløbne Rapport har Bladet 24,000 faste Abonnenter, hvortil kommer 50,000 Eksemplarer, som sælges af Agenter. Ved Guds Velsignelse bliver Bladet et Mittel til at lede mange i Kina til Sandhedens Erkjendelse.

En af vore Arbejdere i Indien skrev for nogen Tid siden: „Vi har haft alvorlige Oversvømmelser her i Lucknow, og der er 80,000 Mennesker husvilde i Byen. Vandet stod tre Tommer højt i Mr. Salisburys Hjem. Nogle Dele af Byen laa under fem Fod Vand, og hele denne Del af Provinzen er stærkt oversvømmet. Floden gaar endnu meget højt.“ Deres Kontorbygning led Skade for flere Hundrede Kroner, hvad der dog var ganske ubetydeligt i Sammenligning med de Tab og den Skade, mange andre har lidt. En højere Væreaestalt for Kvinder mistede saaledes en hel Floj, der kostede 70,000 Kroner.

Sekretærer (og Medlemmer) i vore lokale Traktat- og Missionsforeninger samt Ungdomsforeninger bedes lægge Mærke til følgende Punkt: Hidtil har man ved Rapportering af udført Arbejde som oftest rapporteret det Antal Sider af Bøger, Traktater osv., som man gjennem Kvartalet har folgt, udlaant eller bortgivet. Da der fra Hovedkvarteret nu foretrækkes og derfor ogsaa bliver mere og mere almindeligt, at man rapporterer Antal i Stedet for Sider, vil denne samme Ordning ogsaa blive indført i vore Lande. I denne Hensigt er der nu udkommet Rapportblanketter, som svarer til den nye Ordning. Hvis nogen endnu har Blanketter, hvor der spørges om „Sider“ Bøger, Traktater, bedes man alligevel saa vidt muligt opgive „Antal“ i Stedet for „Sider“. Det er muligt, at en og anden synes bedre om den nu gamle og hævdbundne Ordning; men den nye har da i hvert Fald den store Fordel, at den er meget lettere. Vær derfor saa venlig at have denne Sag i Erindring ved al fremtidig Rapportering. Ligeledes

maa vi indstændigt bede baade Sekretærer og Medlemmer i Ungdomsforeningerne og T. & M. Foreningerne om at gjøre, hvad de kan for at fremskaffe fuldstændige og rettidige Rapporter. Indsend derfor Rapport over alt udført Arbejde umiddelbart efter hvert Kvartals Slutning.

En ung Pige kan faa Plads hos Sabbatsholdere til 1ste Februar, eller helst fra 15de Januar. N. Nyborg, Tricotagehandler, Sadlundvej 21, Vejgaard, Aalborg.

Plads ledig. Paa Skodsborg Badefanatorium kan en Mand, der har Vølse i Køl læggerarbejde eller mekanisk Arbejde, straks faa fast Plads. Henvendelse til Forretningsfører A. C. Christensen, Skodsborg.

Skodsborg Badefanatorium søger til 1ste Febr. 2 kraftige, ikke for unge Piger til at forestaa Vaskeriet (der vaskes med Maskiner med elektr. Driekraft), eventuelt et børnløst Vægtepar, som begge kan arbejde. Nogen, som har Kjenndskab til Dampvaskeri, foretrækkes. Skriv til Forretningsfører A. C. Christensen, Skodsborg.

En velanbefalet Karl paa 16 à 17 Aar, som har Lyst til Landarbejde, samt en flink Dreng paa 12 à 14 Aar kan faa Plads paa Nyborg, pr. Nørre Sundby. Her er Anledning til at lære Landvøsen. Alle nye Maskiner haves paa Gaarden. Nævnte Karl kan antages til 1ste Marts, eventuelt straks. Henvendelse til Hanien, Nyborg, Nørre Sundby, Danmark.

Fra Skodsborg Badefanatorium. De unge Brodre og Søstre, som har tænkt at søge Plads paa Skodsborg Badefanatorium til Foraaret enten som Sygeplejelever, Husholdningselever, Stuepiger eller til andet almindeligt Arbejde, gjøres herved opmærksom paa, at Ansøgning herom maa indsendes til Sanatoriet i Januar Maaned. Blanketter til Ansøgninger faaes ved at skrive herom til Forretningsfører Christensen, Sanatoriet, Skodsborg.

Annøncer i „Missions Efterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang. Beløbet indsendes samtidig med Annøncen.